

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

18 юли 2007 година *

По дело C-288/05

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 35 ЕС от Bundesgerichtshof (Германия) с акт от 30 юни 2005 г., постъпило в Съда на 19 юли 2005 г., в рамките на наказателно производство срещу

Jürgen Kretzinger

в присъствието на

Hauptzollamt Augsburg,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J. Klučka, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н J. Makarczyk и г-н L. Bay Larsen (докладчик), съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н B. Fülör, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 юли 2006 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н J. Kretzinger, първоначално от г-н J. Kretzinger лично, впоследствие от г-н G. Dannecker, Rechtsanwalt,
- за Федерална република Германия, от г-н A. Dittrich и г-н M. Lumma, в качеството на представители,
- за Чешката република, от г-н T. Vošek, в качеството на представител,
- за Кралство Испания, от г-н M. Muñoz Pérez, в качеството на представител,
- за Кралство Нидерландия, от г-жа H. G. Sevenster и г-жа C. A. H. M. ten Dam, в качеството на представители,
- за Република Австрия, от г-жа C. Pesendorfer, в качеството на представител,

- за Република Полша, от г-н T. Nowakowski, в качеството на представител,
- за Кралство Швеция, от г-жа K. Petkovska, в качеството на представител,
- за Комисията на Европейските общности, от г-н W. Bogensberger и г-жа S. Grünheid, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 5 декември 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183, наричана по-нататък „КПСШ“), подписана в Шенген (Люксембург) на 19 юни 1990 г.
- 2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство, образувано в Германия срещу г-н Kretzinger за укривателство по занятие върху стоки, върху които не е платено мито.

Правна уредба

Общностно право

- 3 Според член 1 от Протокола относно включването на достиженията на правото от Шенген в рамките на Европейския съюз, приложен с Договора от Амстердам към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската икономическа общност (наричан по-нататък „Протоколът“), тринадесет държави-членки на Европейския съюз, сред които Федерална република Германия и Италианската република, имат право да установят помежду си в правната и институционална рамка на Съюза, както и в тази на Договорите за ЕС и ЕО, засилено сътрудничество в рамките на достиженията на правото от Шенген, както е определено в приложението към посочения протокол.
- 4 Така определените достижения на правото от Шенген включват по-специално Споразумението между правителствата на държавите от Икономическия съюз на Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, подписано в Шенген на 14 юни 1985 г. (Ю L 239, 2000 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 177, наричано по-нататък „Споразумението от Шенген“), както и КПСШ.
- 5 По силата на член 2, параграф 1, първа алинея от Протокола, считано от датата на влизане в сила на Договора от Амстердам — 1 май 1999 г., достиженията на правото от Шенген се прилагат незабавно към тринадесетте държави-членки, указани в член 1 от Протокола.

6 В приложение на член 2, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Протокола Съветът на Европейския съюз приема на 20 май 1999 г. Решение 1999/436/ЕО, което определя съобразно релевантните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност и от Договора за Европейския съюз правното основание на всяка от разпоредбите и решенията, съставляващи достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, стр. 17). От член 2 от това решение във връзка с приложение А към него следва, че Съветът определя член 34 ЕС и член 31 ЕС, които са част от дял VI от Договора за Европейския съюз, озаглавен „Разпоредби относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси“, като правни основания на членове 54—58 от КПСШ.

7 Съгласно член 54 от КПСШ, който се намира в глава 3 (озаглавена „Прилагане на принципа *ne bis in idem*“) от дял III (озаглавен „Полиция и сигурност“) от КПСШ:

„Лице, което е осъдено в една договаряща страна, не може да бъде преследвано за същите деяния в друга договаряща страна, при условие че когато лицето е осъдено, санкцията е изпълнена или е в процес на изпълнение, или не може да се изпълни по силата на законите в договарящата страна, в която е произнесена.“

8 Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3, наричано по-нататък „Рамково решение“) определя в член 1, параграф 1 европейската заповед за арест като съдебно решение, издадено от държава-членка с оглед задържане и предаване на друга държава-членка на издирвано лице именно с цел изпълнение на наказание.

- 9 Рамковото решение предвижда в член 3, озаглавен „Случаи, при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест“:

„Съдебният орган на изпълняващата държава-членка [...] отказва да изпълни европейска заповед за арест в следните случаи:

- 1) [...]

- 2) когато изпълняващият съдебен орган е уведомен, че издирваното лице е осъдено от държава-членка за същите деяния при условие че, наказателното преследване е завършило с присъда, наказанието е изтърпяно, изтърпява се в момента или изпълнението му е погасено по давност [да се чете: „наказанието е изтърпяно или е в процес на изпълнение, или не може да се изпълни според правото на държавата-членка, в която присъдата е постановена“];

[...]“

- 10 Член 5 от Рамковото решение, озаглавен „Гаранции, предоставени от издаващата държава-членка в особени случаи“, предвижда:

„Изпълнението на европейската заповед за арест от изпълняващия съдебен орган може да бъде обвързано със следните условия:

- 1) когато европейската заповед за арест е издадена с оглед изпълнение на присъда [...], постановена задочно и когато засегнатото лице не е било известно за датата и мястото на заседанието, довело до постановяване на задочното решение, предаване може да се извърши, при условие че съдебният орган, издал европейската заповед за арест, предостави подходяща гаранция с оглед обезпечаване възможността лицето да иска повторно разглеждане на делото в страната, издала европейската заповед за арест, и да присъства при постановяване на присъдата;

[...]“

- 11 От информацията относно датата на влизане в сила на Договора от Амстердам, публикувана в *Официален вестник на Европейските общности* на 1 май 1999 г. (ОВ L 114, стр. 56) следва, че Федерална република Германия е направила декларация по член 35, параграф 2 ЕС, с която приема компетентността на Съда да се произнася според условията, предвидени в член 35, параграф 3, буква б) ЕС.

Национално право

- 12 В съответствие с § 374 от Данъчния кодекс (Abgabenordnung) лице, което внася незаконно продукти или стоки в държава-членка на Европейските общности, различна от Федерална република Германия, се наказва за укриване на свързаните с тях митнически задължения.

- 13 За да се съобрази с разпоредбите от Рамковото решение и вследствие на решение на Bundesverfassungsgericht от 18 юли 2005 г. за отмяна на първия германски закон за транспониране, Федерална република Германия приема Закона за европейската заповед за арест (Europäisches Haftbefehlsgesetz) от 20 юли 2006 г. (BGBl. 2006 I, стр. 1721).

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 На два пъти, през май 1999 г. и през април 2000 г., г-н Kretzinger превозва с камион от Гърция в посока към Обединеното кралство през Италия и Германия цигари, които са с произход от държави, които не са членки на Европейския съюз и преди това са контрабандно внесени в Гърция от трети лица. Цигарите не са декларирани на нито една граница.
- 15 При първия превоз камионът съдържа товар от 34 500 стека с цигари, който е конфискуван в Италия от Guardia di Finanza (финансова полиция) на 3 май 1999 г. След разпит г-н Kretzinger е освободен на 4 май 1999 г.
- 16 С присъда от 22 февруари 2001 г. Corte d'appello di Venezia, като уважава протеста на прокурора срещу освобождаването, постановено в първата инстанция, задочно осъжда г-н Kretzinger, като му налага наказание лишаване от свобода за срок от една година и осем месеца, чието изпълнение е отложено. Съдът го признава за виновен в извършването на престъплението внос и притежание в Италия на 6 900 кг вносен контрабанден тютюн, както и на престъплението неплащане на свързаните с него мита. Според италианското право тази присъда влиза в сила. Присъдата е вписана в свидетелството за съдимост на осъдения.

- 17 При втория превоз камионът съдържа товар от 14 927 стека с контрабандни цигари. На 12 април 2000 г. г-н Kretzinger отново е арестуван от Guardia di Finanza. За кратък период му е наложено полицейско задържане и/или мярка за неотклонение задържане под стража в Италия, след което се завръща в Германия.
- 18 С присъда от 25 януари 2001 г. Tribunale di Ancona го осъжда отново задочно и въз основа на същите разпоредби от италианското право, като му налага наказание лишаване от свобода за срок от две години, без да отложи изпълнението на наказанието. Тази присъда влиза в сила. Наказанието лишаване от свобода, което не е изпълнено, също е вписано в свидетелството за съдимост на осъдения.
- 19 Препращащата юрисдикция изтъква, че въпреки няколко опита за изясняване на присъдите тя не е успяла да определи със сигурност за кои точно мита се отнасят те, и по-специално дали поне една от присъдите е произнесена по обвинения за укриване на митнически задължения или налага наказание за това престъпление.
- 20 Знаейки за тези италиански присъди, Landgericht Augsburg налага на г-н Kretzinger наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца за първия превоз и за срок от една година — за втория превоз. Landgericht Augsburg обосновава вината на г-н Kretzinger за укриване на мита при внос на контрабандни стоки от Гърция — престъпление, наказуемо по § 374 от Данъчния кодекс.

- 21 След като установява, че двете постановени в Италия влезли в сила присъди все още не са приведени в изпълнение, Landgericht Augsburg не приема съществуването на пречка от процесуален характер по смисъла на член 54 от КПСШ. Според него този член не се прилага, въпреки че двата превоза на цигари представляват фактическата основа на двете присъди в Италия и на собствените му решения.
- 22 Г-н Kretzinger сезира Bundesgerichtshof, който изразява съмнения относно съответствието с член 54 от КПСШ на възприетата от Landgericht Augsburg обосновка.
- 23 Най-напред Bundesgerichtshof поставя въпроса за тълкуването на понятието „същите деяния“ по смисъла на член 54 от КПСШ.
- 24 По-нататък, във връзка с понятието „изпълнение“ Bundesgerichtshof — който поначало е на мнение, че наказание лишаване от свобода като това, което е свързано с първия превоз и чието изпълнение е отложено, попада в приложното поле на член 54 от КПСШ — поставя въпроса дали предварително задържане за кратък срок е достатъчно, за да доведе до препятстване на наказателното преследване.
- 25 Най-накрая, що се отнася до съществуването на пречка от процесуален характер по силата на член 54 от КПСШ Bundesgerichtshof — като отбелязва, че италианските власти не са предприели никакви действия на основание на Рамковото решение, за да изпълнят присъдата на г-н Kretzinger във връзка с втория превоз — поставя въпроса дали и в каква степен разпоредбите на Рамковото решение имат значение за тълкуването на този член.

26 При тези обстоятелства Bundesgerichtshof решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Отнасят ли се наказателните преследвания до „същите деяния“ по смисъла на член 54 от КПСШ, когато подсъдимият е осъден от италиански съд за внос и притежание в Италия на чуждестранен контрабанден тютюн, както и за неплащане на мита, и когато след това — във връзка с по-ранното придобиване на същите стоки в Гърция — е осъден от германски съд за укриване на вносни мита (формално гръцки), възникнали при предварително извършения от трети лица внос на стоките, доколкото подсъдимият още от началото е имал намерение, след като получи тези стоки в Гърция, да ги превози до Обединеното кралство през Италия?
- 2) [Била] ли е санкцията по смисъла на член 54 от КПСШ „изпълнена“ или „е в процес на изпълнение“:
 - а) когато на подсъдимия е наложено наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено в съответствие с правото на държавата, в която е постановена присъдата;
 - б) когато на подсъдимия за кратко е наложено полицейско задържане и/или мярка за неотклонение задържане под стража и според правото на държавата, в която е постановена присъдата, това лишаване от свобода трябва да бъде приспаданото при последващото изпълнение на наказанието лишаване от свобода?

3) Имат ли значение за тълкуването на понятието за изпълнение по смисъла на член 54 от КПСШ:

- а) фактът, че предвид транспонирането във вътрешното право на Рамковото решение [...], от (първата) държава, в която е постановена присъдата, зависи да изпълни по всяко време присъдата, която според вътрешното право е влязла в сила, и
- б) фактът, че тъй като присъдата е постановена задочно, не се налага автоматично да се изпълни молба за правна помощ на държавата, в която е постановена присъдата, с оглед на предаването на осъденото лице или с оглед на изпълнението на присъдата в изпълняващата държава?“

Относно компетентността на Съда

²⁷ От точка 11 на настоящото решение е видно, че в конкретния случай по силата на член 35 ЕС Съдът е компетентен да се произнесе по тълкуването на член 54 от КПСШ и по Рамковото решение, доколкото то е правнорелевантно по делото.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

28 С този въпрос Bundesgerichtshof иска по същество да се установи какъв е правнорелевантният критерий при прилагането на понятието „същите деяния“ по смисъла на член 54 от КПСШ, и по-точно дали противоправно поведение, което се състои в придобиването на чуждестранен контрабанден тютюн в една от договарящите страни и във вноса и притежанието на същия тютюн в друга договаряща страна, се обхваща от това понятие, доколкото подсъдимият, срещу когото е образувано наказателно производство в две договарящи страни, от самото начало е имал намерението след първото придобиване да превози тютюна към крайното местоназначение, като премине през няколко договарящи страни.

29 В това отношение Съдът вече е установил, от една страна, в точка 36 от Решение от 9 март 2006 г. по дело Van Esbroeck (C-436/04, Recueil, стр. I-2333), че единственият правнорелевантен критерий при прилагането на член 54 от КПСШ е този на идентичността на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, разбирани като съвкупност от неразделно свързани помежду си факти, и от друга страна, в точка 42 от същото решение, че този критерий се прилага независимо от правната квалификация на тези факти или от защитения правен интерес (вж. също Решение от 28 септември 2006 г. по дело Van Straaten, C-150/05, Recueil, стр. I-9327, точки 48 и 53).

30 От горепосоченото следва, на първо място, че не е правнорелевантен фактът, че обвиненията срещу г-н Kretzinger в първата договаряща страна (Италия) се основават на недекларирането на цигари и/или на неплащането на мита при вноса в тази държава, докато в другата договаряща страна (Германия) обвиненията се отнасят до първото придобиване в Гърция на контрабанден тютюн.

- 31 На второ място, установяването на идентичност на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, разбирани като съвкупност от неразделно свързани помежду си факти, трябва да се прави независимо от защитения правен интерес, който може да се различава в различните договарящи страни.
- 32 Германското и испанското правителство обаче поддържат в хода на съдебното заседание, състояло се след произнасянето на Решение по дело Van Esbroeck, посочено по-горе, че критерият, основан на идентичността на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, трябва да се прилага по начин, който да позволява на компетентните национални съдилища да вземат под внимание и защитения правен интерес при преценката на съвкупността от конкретни обстоятелства.
- 33 В това отношение е важно да се подчертае, че поради липса на хармонизация на националните наказателни законодателства, съображения, основани на защитения правен интерес, биха могли да създадат толкова пречки пред свободата на движение в шенгенското пространство, колкото наказателни системи съществуват в договарящите страни (вж. Решение по дело Van Esbroeck, посочено по-горе, точка 35).
- 34 Вследствие на това следва да се потвърди, че компетентните национални съдилища, които трябва да установяват дали има идентичност на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, трябва единствено да изследват дали те представляват факти, неразделно свързани помежду си във времето, пространството, както и по отношение на своя предмет (вж. в този смисъл Решение по дело Van Esbroeck, посочено по-горе, точка 38), като съображения, основани на защитения правен интерес, не следва да се считат за релевантни.
- 35 Що се отнася по-конкретно до положение като това по главното производство, следва да се напомни, че Съдът вече е отсъдил, че наказуемите деяния, които се изразяват във внос и износ на едни и същи незаконни стоки и се преследват в различни договарящи страни по КПСШ, представляват деяния, които могат

да бъдат обхванати от понятието „същите деяния“ по смисъла на член 54 от КПСШ (вж. в този смисъл Решение по дело Van Esbroeck, посочено по-горе, точка 42, Решение по дело Van Straaten, посочено по-горе, точка 51 и Решение от 28 септември 2006 г. по дело Gasparini и др., C-467/04, Recueil, стр. I-9199, точка 57).

- 36 Превозът на контрабандни цигари като тези в главното производство включва последователно преминаване на вътрешни граници в шенгенското пространство и следователно може да представлява съвкупност от факти, попадащи в понятието „същите деяния“. Окончателната преценка в това отношение обаче е задължение на компетентните национални съдилища, които трябва да определят дали въпросните факти, съставляващи признаците от обективна страна, представляват съвкупност от неразделно свързани във времето, пространството и по отношение на своя предмет факти.
- 37 Предвид тези съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 54 от КПСШ трябва да се тълкува в смисъл, че:

- правнорелевантният критерий при прилагането на този член е идентичността на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, разбирани като съвкупност от неразделно свързани помежду си факти, независимо от тяхната правна квалификация или от защитения правен интерес,
- деянията, изразяващи се в придобиването на чуждестранен контрабанден тютюн в една договаряща страна и във вноса и притежанието на същия тютюн в друга договаряща страна, и характеризиращи се с обстоятелството, че подсъдимият, срещу когото са образувани наказателни производства в две договарящи страни, е имал от самото начало намерение след първоначалното придобиване на тютюна да го превози към крайно местоназначение, като премине през няколко договарящи страни, представляват деяния, които могат да бъдат обхванати от понятието „същите деяния“ по смисъла на посочения член 54. Окончателната преценка в това отношение принадлежи на компетентните национални съдилища.

По втория въпрос, буква а)

- 38 С този въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали по смисъла на член 54 от КПСШ следва да се смята, че санкцията, постановена от юрисдикция на договаряща страна, „е изтърпяна“ или „е в процес на изпълнение“, когато в съответствие с правото на въпросната договаряща страна на подсъдим е наложено наказание лишаване от свобода, като изпълнението на наложеното наказание е отложено.
- 39 На първо място, следва да се напомни, че в съответствие с член 54 от КПСШ при присъда като тази в главното производство забраната за наказателно преследване за същите деяния се прилага само при условие че „санкцията е изпълнена или е в процес на изпълнение или не може да се изпълни по силата на законите на договарящата страна, в която е произнесена“ (по-нататък „условие за изпълнение“).
- 40 На второ място, следва да се подчертае, както това прави генералният адвокат в точки 44 и 45 от заключението си, че механизмът, който позволява на националния съд да отложи изпълнението на наказание, ако са налице законовите условия за това, е познат на наказателните системи на договарящите страни.
- 41 Г-н Kretzinger, правителствата, представили становища по настоящото дело, както и Комисията на Европейските общности са съгласни, че лице, на което е наложено наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено, трябва да се счита за лице, което е било наказателно преследвано, признато за виновно и осъдено с всички произтичащи от това последици, предвидени от съответната правна система.

- 42 В това отношение следва да се констатира, че наказанието лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено, доколкото наказва противоправното поведение на осъдено лице, представлява санкция по смисъла на член 54 от КПСШ. Въпросното наказание трябва да се счита за намиращо се „в процес на изпълнение“ от момента, в който присъдата подлежи на изпълнение, и през изпитателния срок. Впоследствие, след като изпитателният срок е изтекъл, наказанието трябва да се счита за „изтърпяно“ по смисъла на същата разпоредба.
- 43 Това тълкуване, според което наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено, също отговаря на условието за изпълнение, се потвърждава — както подчертават по-специално чешкото правителство и Комисията — от факта, че би било непоследователно, от една страна, ефективно изтърпяното наказание лишаване от свобода да се смята за изпълнение по смисъла на член 54 от КПСШ, а от друга страна да се счита, че условните санкции, които обикновено се налагат за по-леки престъпления, не могат да отговорят на условието за изпълнение, което се съдържа във въпросния член, като по този начин се допуска образуването на нови наказателни производства.
- 44 При тези обстоятелства на втория въпрос, буква а) следва да се отговори, че по силата на член 54 от КПСШ наложената от юрисдикция на договаряща страна санкция „е изпълнена“ или „е в процес на изпълнение“, когато в съответствие с правото на тази договаряща страна подсъдимият е осъден, като му е наложено наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено.

По втория въпрос, буква б)

- 45 С този въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали по смисъла на член 54 от КПСШ санкцията, постановена от юрисдикция на договаряща страна, трябва да се счита за „изтърпяна“ или „в процес на изпълнение“, когато на подсъдимия за кратък срок е наложено полицейско

задържане и/или мярка за неотклонение задържане под стража и когато според правото на държавата, в която е постановена присъдата, това лишаване от свобода трябва да се приспадне при последващото изпълнение на наказанието лишаване от свобода.

46 В това отношение следва да се изследва дали в хипотезата, когато другите предвидени в член 54 от КПСШ условия са изпълнени, един кратък период на лишаване от свобода като полицейското задържане и/или задържането под стража като мярка за неотклонение, изтърпян преди присъдата в първата договаряща страна да влезе в сила и чиято продължителност се приспада от тази на окончателно постановеното наказание, може да доведе до предварително реализиране на условието за изпълнение и така да изключи нови преследвания във втората договаряща страна.

47 В хода на съдебното заседание г-н Kretzinger по-конкретно изтъква, че по принцип в случай като този по главното производство, когато договарящата страна, в която е постановена присъдата, не е изпълнила ефективно наказание лишаване от свобода, без да съществуват правни основания, които да са пречка за това, то условието за изпълнение престава да се прилага след приобщаването на достиженията на правото от Шенген към общностното право.

48 Напротив, седемте правителства, представили писмени становища пред Съда, както и Комисията изтъкват, че периодите на полицейско задържане и на мярка за неотклонение задържане под стража не трябва автоматично да се смятат за изпълнение на санкция по смисъла на член 54 от КПСШ.

49 В това отношение следва да се отбележи, че от самия текст на въпросния член е видно, че той не би могъл да се прилага, преди за въпросното лице да бъде

„постановена влязла в сила присъда“. Трябва обаче да се приеме, че в хода на едно съдебно производство както полицейското задържане, така и задържането под стража като мярка за неотклонение предхождат влязлата в сила присъда.

50 От това следва, както отбелязва генералният адвокат в точка 59 от заключението си, че член 54 от КПСШ не би могъл да се прилага за такива периоди на лишаване от свобода дори когато по силата на националното право те трябва да се вземат предвид при последващото изпълнение на евентуално наказание лишаване от свобода.

51 Както отбелязват германското, испанското и австрийското правителство, а също и Комисията, това тълкуване се подкрепя от факта, че целта на предварителното задържане е много различна от тази на условието за изпълнение, предвидено в член 54 от КПСШ. Всъщност докато целта на предварителното задържане е по-скоро превантивна, тази на условието за изпълнение е да се избегне положение, при което срещу лице, осъдено с влязла в сила присъда в една договаряща държава, да не може повече да се образува наказателно производство за същите деяния и следователно в крайна сметка това лице да остане ненаказано, когато първата договаряща страна, в която е постановена присъдата, не е изпълнила наложеното наказание.

52 Ето защо на втория въпрос, буква б) следва да се отговори, че по смисъла на член 54 от КПСШ санкцията, наложена от юрисдикция на договаряща страна, не трябва да се счита за „изпълнена“ или „в процес на изпълнение“, когато на подсъдимия за кратък срок е наложено полицейско задържане и/или мярка за неотклонение задържане под стража и когато според правото на държавата, в която е постановена присъдата, това лишаване от свобода трябва да се приспадне при последващото изпълнение на наказанието лишаване от свобода.

По третия въпрос

53 С третия си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали и до каква степен разпоредбите на Рамковото решение имат значение за тълкуването на понятието за „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

54 За да се отговори на този въпрос, е необходимо да се уточни в самото начало, че след транспонирането на Рамковото решение в Германия с действие от 2 август 2006 г., изпълнението на европейската заповед за арест отново става възможно и поради това не би могло веднага да се изключи, че разпоредбите на това Рамково решение могат да имат значение за главното производство.

55 Освен това от член 32 от Рамковото решение е видно, че то се прилага за молби, свързани с деяния, които подобно на тези по главното производство са извършени преди изтичането на срока за транспониране на това решение, а именно 1 януари 2004 г., при условие че държавата-членка по изпълнението не е направила декларация, в която заявява, че продължава да обработва тези молби според системата за екстрадиция, приложима преди тази дата. Както изглежда, Федерална република Германия не е направила такава декларация.

По третия въпрос, буква а)

56 С този въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали фактът, че държава-членка може въз основа на Рамковото решение да издаде европейска заповед за арест, имаща за цел да бъде задържано лице, за което е постановена влязла в сила осъдителна присъда по вътрешното право на тази държава, и тази присъда да бъде изпълнена, има значение за тълкуването на понятието за „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

- 57 В хода на съдебното заседание г-н Kretzinger поддържа, че дадената от Рамковото решение правна възможност на държавата, в която е постановена присъдата, да пристъпи към изпълнението на влязла в сила присъда води до това условието за изпълнение да се счита за налице — причина, поради която компетентните юрисдикции в Германия повече не можели да провеждат наказателно преследване спрямо него.
- 58 Напротив, седемте правителства, представили писмени становища, както и Комисията са на мнение, че Рамковото решение по никакъв начин не оказва влияние върху тълкуването на член 54 от КПСШ и оспорват това, че единствено предоставената възможност за държавата, в която присъдата е постановена, да издаде европейска заповед за арест е достатъчна сама по себе си, за да се счита, че условието за изпълнение е налице, което изисква санкциите да бъдат ефективно изтърпени.
- 59 В това отношение се налага изводът, че препоръчаното от г-н Kretzinger тълкуване на член 54 от КПСШ е в противоречие със самия текст на тази разпоредба, която — освен съществуването на влязла в сила присъда за същите деяния — изрично изисква условието за изпълнение също да бъде налице.
- 60 Това условие за изпълнение по дефиниция не би могло да бъде налице, когато — какъвто е случаят в главното производство — евентуална европейска заповед за арест е издадена след осъдителна присъда в първата държава-членка именно с цел да се осигури изпълнението на наказанието лишаване от свобода, което още не е изтърпено по смисъла на член 54 от КПСШ.
- 61 Тази констатация се потвърждава от самото Рамково решение, което в член 3, точка 2 задължава изпълняващата държава-членка да откаже да изпълни европейска заповед за арест, когато от предоставената информация на изпълняващия съдебен орган е видно, че спрямо издирваното лице е постановена влязла в сила присъда от държава-членка за същите деяния и че ако лицето е осъдено, условието за изпълнение е налице.

62 Освен това, както отбелязват испанското и австрийското правителство, а също и Комисията, този резултат се потвърждава от факта, че тълкуването на член 54 от КПСШ не би могло да зависи от разпоредбите на Рамковото решение, без да се предизвика правна несигурност, която би произтекла, от една страна, от факта, че не всички държави-членки, обвързани с Рамковото решение, са обвързани с КПСШ, която освен това се прилага за някои трети държави, и от друга страна, от обстоятелството, че приложното поле на европейската заповед за арест е ограничено, както не е случаят с член 54 от КПСШ, който се прилага за всички правонарушения, наказуеми от държавите, които са се присъединили към Конвенцията.

63 Поради тази причина фактът, че влязло в сила наказание лишаване от свобода може евентуално да бъде изпълнено в държавата, в която е постановена присъдата, вследствие предаване от друга държава на осъдено лице, не би могъл да засяга тълкуването на понятието „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

64 Ето защо на третия въпрос, буква а) следва да се отговори, че фактът, че държава-членка, в която определено лице е осъдено с влязла в сила присъда съгласно вътрешното право, може да издаде европейска заповед за арест, по силата на която това лице да бъде задържано за изпълнение на тази присъда според Рамковото решение, не би могъл да има значение за тълкуването на понятието „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

По третия въпрос, буква б)

65 С третия въпрос, буква б) препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали при въведения с член 5, точка 1 от Рамковото решение режим фактът, че изпълняващата държава-членка не е автоматично задължена да

изпълни европейска заповед за арест, издадена с оглед на изпълнението на задочно постановена присъда, има значение за тълкуването на понятието „изпълнение“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

66 В това отношение е необходимо да се приеме, както следва от точки 59—64 от настоящото решение, че предоставената на държава-членка възможност да издаде европейска заповед за арест няма значение за тълкуването на член 54 от КПСШ. Както испанското правителство и Комисията правилно отбелязват, при обстоятелства като описаните в главното производство фактът, че евентуална европейска заповед за арест се позовава на задочно постановената присъда, не може да опровергае тази констатация.

67 От това следва, че по настоящото дело не е необходимо да се изследва дали задочно постановена присъда, чието изпълнение може да бъде обвързано с условията по член 5, точка 1 от Рамковото решение, трябва да се счита за решение, с което едно лице „е осъдено“ по смисъла на член 54 от КПСШ.

68 Следователно на трети въпрос, буква б) не следва да се отговаря.

По съдебните разноски

69 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници, подписана на 19 юни 1990 г. в Шенген, трябва да се тълкува в смисъл, че:

- правнорелевантният критерий при прилагането на този член е идентичността на фактите, съставляващи признаците от обективна страна, разбирани като съвкупност от неразделно свързани помежду си факти, независимо от тяхната правна квалификация или от защитения правен интерес,

- деянията, изразяващи се в придобиването на чуждестранен контрабанден тютюн в една договаряща страна и във вноса и притежанието на същия тютюн в друга договаряща страна, и характеризиращи се с обстоятелството, че подсъдимият, срещу когото са образувани наказателни производства в две договарящи страни, е имал от самото начало намерение след първоначалното придобиване на тютюна да го превози към крайно местоназначение, като премине през няколко договарящи страни, представляват деяния, които могат да бъдат обхванати от понятието „същите деяния“ по смисъла на посочения член 54. Окончателната преценка в това отношение принадлежи на компетентните национални съдилища.

- 2) По смисъла на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген наложената от юрисдикция на договаряща страна

санкция „е изпълнена“ или „е в процес на изпълнение“, когато в съответствие с правото на тази договаряща страна подсъдимият е осъден, като му е наложено наказание лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено.

- 3) По смисъла на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген санкцията, наложена от юрисдикция на договаряща страна, не трябва да се счита за „изпълнена“ или „в процес на изпълнение“, когато на подсъдимия за кратък срок е наложено полицейско задържане и/или мярка за неотклонение задържане под стража и когато според правото на държавата, в която е постановена присъдата, това лишаване от свобода трябва да се приспадне при последващото изпълнение на наказанието лишаване от свобода.
- 4) Фактът, че държава-членка, в която определено лице е осъдено с влязла в сила присъда съгласно вътрешното право, може да издаде европейска заповед за арест, по силата на която това лице да бъде задържано за изпълнение на тази присъда според Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки, не би могъл да има значение за тълкуването на понятието „изпълнение“ по смисъла на член 54 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген.

Подписи